

jaar politisk Valgret og bliver politisk valgbar, og det tror jeg dog ikke, at Nogen af os Mænd, som har virkelig Respekt for Kvinden, kunde ønske, at hun kommer med til. (Berg: Jo, netop!) Jeg tror, at vi, som virkelig nære Respekt for Kvinden, vi, som virkelig se, hvad der bor i Kvinden, og hvad Kvindens Bestemmelse er, vi kunne ikke ønske hende draget ind i den politiske Kamp, som vi have havt den Fornøielse at være i allerede i længere Tid. Jeg tror ikke, vi kunne ønske, at vore Søstre og Døtre skulle komme ind i en saadan Strid som den, vi nu have kjendt saa godt paa saa nært Hold. (A. Sørensen: Kanonerne!) Det er jo en anden Ting, det er ikke nogen politisk Kamp. (Afbrydelse). Nei, mine Herrer, det forsikrer jeg dem om, at det ikke er. Den Virksomhed kan jeg forstaa, at Kvinder kunne være med til at udøve; thi det er jo ikke Strid mellem Partier, men hun virker for en Sag, som hun og vi Allesammen anser for at være den første og helligste for os Alle. Naar der nu virkelig var den store Trang hos Kvinden til at komme med paa dette Omraade, som den ærede Forslagsstiller har ment, ja, saa kunde man maaske bedre forstaa, at man vil hjælpe hende derind, men min Erfaring gaar ikke ud paa, at der er en saadan Trang hos Kvinden til at komme med i det kommunale Liv. Jeg tror, at de allerfleste Kvinder ville holde sig til det, som de nu en Gang af Naturen ere bestemte til, nemlig at være en Støtte for os Mænd paa mange forskjellige Omraader, en Støtte for deres Hjem og til Gavn i Skolen. Jeg og min Meningsfælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier) kunne altsaa ikke slutte os til dette Lovforslag eller anbefale dets videre Fremme. Der er jo stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at det kun er Valgret, Kvinderne skulle have; men at de altsaa ikke blive valgbar. Det har efter min Meningsfælles og min Mening ikke forbedret Lovforslaget saa meget, at vi kunne slutte os dertil. Det ærede Medlem fra Skjælfør (Holstein-Holsteinborg) har stillet et Par smaa Vædringsforslag, der indskrænke Valgretten til kun at gjælde paa Landet, eventuelt ogsaa i Kjøbstæderne. Heller ikke disse Vædringsforslag kunne vi slutte os til. Stulle Kvinderne have Valgret det ene Sted, saa forekommer det mig, at de ogsaa skulle have det paa det andet Sted. Det er altsaa efter vor Formening ikke nogen Forbedring af Lovforslaget, og vi have derfor ikke kunnet slutte os til det. Jeg har ikke kunnet anbefale Lovforslaget til videre Fremme, og jeg vil nu efter disse ganske korte Be-

mærkninger tillade mig at opfordre det høje Thing til at stemme mod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling.

Holstein-Holsteinborg: Det er vist ingen Fornøielse hverken imod den ærede Forslagsstiller eller imod Forslaget selv, naar jeg betegner det som et Gjengangerforslag. Det er en gammel Bekjendt, der er kommet til os i samme Stikkelse og ganske i samme Klæder som i Fjor, hvor det endte med ikke at naae noget Resultat. At holde nogen videre Metrolog over den Udsøde behøves vist ikke. Det er imidlertid min Overbevisning, at det ikke vil gaa dette Forslag bedre end dets Forgænger, i alt Fald ikke, naar det bliver i den første oprindelige Stikkelse, men det har jo efter Forhandlingerne i Udvalget undergaaet en meget betydelig Reform, idet man har ladet Valgbarhedsforslaget gaa ud og begrændset hele Lovforslaget til Valgret. Derved har det for mig undergaaet en stor Forandring, og jeg kan være med til at gaa nærmere ind paa Sagen. Det har altid staaet for mig som en stor Uret i de Forhold, der ligge En saa nær ifølge den daglige Erfaring, at mange af dem, der bidrage med meget store Ydelser til Kommunen, dens Liv og hele Velvære, ere udelukkede fra enhverjombhelt Ret til at gjøre deres Stemme gjældende, naar det kommer an paa at vælge Personer, der ere stiftede til at styre Kommunens Anliggender, og derfor har det været mig om at gjøre at søge at faae denne Mangel afhjulpen. Den samme Tankegang er gjort gjældende i det Andragende, der er kommet til Thinget fra Fjlland; det er sagt der meget tydeligt. Jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse nogle Ord deraf: „Paa Landet sidder mangan Gaardmands Entse med sine Eiendomme og mener, at, naar hun betaler sin Stat, maa hun ogsaa have Lov til at raade med for dens Anvendelse“. Der ligger en stor Sandhed i dette, og jeg har mange, mange Gange havt Veilighed til at erfare, hvilken Betydning denne Ustalelse har. Der er virkelig mange Tilfælde paa Landet, hvor Entse sidde med store Eiendomme, der have overordentlig stor Betydning paa hele Kommunalbestyrelsens Omraade og yde overordentlig store Bidrag til Kommunens finantsielle Velvære. Det er en Urimelighed, en Uting, at Folk, der sidde under saadanne Forhold og have langt mere Interesse i Styrelsen af Kommunens Anliggender end mangan En, der har Valgret og maaske iøvrigt er rent uden Interesse for alle Kommunens Anliggender, naar man undtager den mulige Udsigt til en Gang at